

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 10-04-2023

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 745

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/νση : Τακαντζά 8 -10,

Θεσ/νικη

Ταχ. Κώδικας : 54639

Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου

Τηλέφωνο : 2313-332246

E-Mail : ded.thess@aaade.gr

Url : www.aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν. 4987/2022 ΦΕΚ Α΄ 206/4-11-2022), εφεξής Κ.Φ.Δ.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β΄ 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ. 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β΄ 1440/27-04-2017) και

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β΄ 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμό Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών με θέμα «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του «.....», με ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, νομού, Τ.Κ., κατά των με αριθμό : α)/09-11-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2016 και β)/09-11-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος / πράξης επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2017, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ιωαννίνων και τα προσκομιζόμενα με αυτές σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Την με αριθμό πρωτ. έκθεση απόψεων της Δ.Ο.Υ. Ιωαννίνων, με την οποία ζητείται η απόρριψη της υπό κρίσιν ενδικοφανούς προσφυγής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα** και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων δί αυτής λόγων, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

❖ Με την υπ' αριθμ./9-11-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου , φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ιωαννίνων, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος εισοδήματος ύψους 1.643,40€, πλέον προστίμου του άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ., ύψους 821,70€ και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 204,69€, ήτοι **συνολικά ποσό 2.669,79€ και**

❖ Με την υπ' αριθμ./9-11-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2017, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ιωαννίνων, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος εισοδήματος ύψους 677,16€, πλέον προστίμου του άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ, ύψους 338,58€ και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 74,62€, ήτοι **συνολικά ποσό 1.090,36€.**

Οι ανωτέρω πράξεις εδράζονται επί της από έκθεσης μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, της αρμόδιας για την φορολογία εισοδήματος Δ.Ο.Υ, Ιωαννίνων κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε δυνάμει της υπ' αριθμ. /07-02-2022 εντολής μερικού φορολογικού ελέγχου του προϊσταμένου της.

Από τον ανωτέρω έλεγχο διαπιστώθηκαν επιπλέον ποσά εισοδήματος ύψους 4.980,00€ και 2.052,00€, στα φορολογικά έτη 2016 και 2017, αντίστοιχα, τα οποία εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) και επομένως λογίζονται και φορολογούνται ως εισόδημα (κέρδος) από επιχειρηματική δραστηριότητα.

Ειδικότερα, από την επεξεργασία των χρηματοπιστωτικών δεδομένων, σύμφωνα με τα οριζόμενα των διατάξεων του άρθρου 15 §3 του Κ.Φ.Δ. που αποτυπώνονται στην Εφαρμογή Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας (Α.Υ.Ο. 4105/17) της Α.Α.Δ.Ε. και ιδιαίτερα στο χρονικό διάστημα 01-01-2016 έως 31-12-2017 διαπιστώθηκαν πιστώσεις σε κοινό τραπεζικό λογαριασμό μετά της συζύγου του, από την «.....»(μητέρα του), την προσωπική εταιρεία «.....» στην οποία εταίρος και διαχειρίστρια είναι η σύζυγός του «.....» και από τρίτους, οι οποίες δεν αιτιολογήθηκαν επαρκώς από τον προσφεύγοντα, καθώς δεν απέδειξε την πραγματική αιτία προέλευσής τους, είτε ότι φορολογήθηκαν από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάχθηκαν από το φόρο με ειδικές διατάξεις, όπως εμφανίζονται στους παρακάτω πίνακες:

A) «.....»

A/A	ΑΡ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	ΗΜΕΡ/ΝΙΑ	ΠΟΣΟ	ΕΙΔΟΣ ΚΙΝΗΣΗΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ
18	GR.....	2.500,00	Π	ΚΕΠ ΚΑΤΑΘ.ΕΠΙΤΑΓΗΣ
21	GR.....	2.000,00	Π	ΚΕΠ ΚΑΤΑΘ.ΕΠΙΤΑΓΗΣ

B) ΟΝΤΟΤΗΤΑ «.....»

A/A	ΑΡ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	ΗΜΕΡ/ΝΙΑ	ΠΟΣΟ	ΕΙΔΟΣ ΚΙΝΗΣΗΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ
43	GR.....	80,00	Π	ΜΤΦ ΑΠΟ ΛΟΓ/ΜΟ ΤΡΙΤΟΥ
68	GR.....	200,00	Π	ΜΤΦ ΑΠΟ ΛΟΓ/ΜΟ ΤΡΙΤΟΥ
70	GR.....	422,00	Π	ΜΤΦ ΑΠΟ ΛΟΓ/ΜΟ ΤΡΙΤΟΥ
73	GR.....	500,00	Π	ΜΤΦ ΑΠΟ ΛΟΓ/ΜΟ ΤΡΙΤΟΥ

Γ) ΛΟΙΠΑ ΠΡΟΣΩΠΑ-ΤΡΙΤΟΙ

A/A	ΑΡ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	ΗΜΕΡ/ΝΙΑ	ΠΟΣΟ	ΕΙΔΟΣ ΚΙΝΗΣΗΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ
16	GR.....	480,00	Π	ΜΤΦ ΑΠΟ ΛΟΓ/ΜΟ ΤΡΙΤΟΥ
61	GR.....	430,00	Π	ΑΡΣ-ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤΩΝ
62	GR.....	420,00	Π	ΑΡΣ-ΚΑΤΑΘ.ΜΕΤΡΗΤΩΝ

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, αιτείται να γίνει αυτή δεκτή και να ακυρωθούν οι ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ιωαννίνων, επικαλούμενος τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

- Παραβίαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης – μη λήψη υπ' όψη των απόψεών του.
- Εσφαλμένος τρόπος υπολογισμού της ανάλωσης κεφαλαίου των ετών 2016 και 2017.
- Εσφαλμένη απόρριψη αιτιολογημένων εξηγήσεων σχετικά με τις επώνυμες καταθέσεις συγγενικών και μη προσώπων.
- Έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.
- Παραβίαση αρχής χρηστής διοίκησης και ασφάλειας δικαίου.

Αναφορικά με τον πρώτο ισχυρισμό

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 20 του Συντάγματος: «Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερόμενου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του».

Με την ανωτέρω διάταξη θεσπίζεται ατομικό δικαίωμα του διοικούμενου-φορολογούμενου να αναπτύσσει τις απόψεις του πριν από κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων και συμφερόντων του. Το δικαίωμα δε αυτό εξειδικεύτηκε με το άρθρο 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999), με το οποίο ορίζονται τα εξής: «1. Οι διοικητικές αρχές, πριν από κάθε ενέργεια ή μέτρο σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων συγκεκριμένου προσώπου, οφείλουν να καλούν τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, εγγράφως ή προφορικώς, ως προς τα σχετικά ζητήματα. 2. Η κλήση προς ακρόαση είναι έγγραφη, αναφέρει τον τόπο, την ημέρα και την ώρα της ακρόασης, προσδιορίζει δε το αντικείμενο του μέτρου ή της ενέργειας. Η κλήση κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο τουλάχιστον πέντε (5) πλήρεις ημέρες πριν από την ημέρα της ακρόασης. Ο ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να λάβει

γνώση των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και να προβεί σε ανταπόδειξη. Η τήρηση της προαναφερόμενης διαδικασίας, καθώς και η λήψη υπόψη των απόψεων του ενδιαφερομένου, πρέπει να προκύπτουν από την αιτιολογία της διοικητικής πράξης. Το υιοθετούμενο μέτρο πρέπει να λαμβάνεται μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα από την ακρόαση του ενδιαφερομένου. 3.....4.....».

Κατ' εφαρμογή της ανωτέρω συνταγματικής επιταγής περί τήρησης της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου ως ουσιώδους τύπου της διαδικασίας έκδοσης των ατομικών διοικητικών πράξεων, θεσπίστηκε η διαδικασία του άρθρου **28 του Κ.Φ.Δ.**, με το οποίο ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί εγγράφως στον φορολογούμενο τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου, ο οποίος πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένος. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της έγγραφης γνωστοποίησης. 2. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παρ. 1.....».

Επειδή, με την αριθ. **ΔΕΛ Α1198404 ΕΞ 2013** (ΦΕΚ Β' 3366/31/12/2013) «Αποτελέσματα φορολογικού ελέγχου» απόφαση του Γ.Γ.Δ.Ε., η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του ανωτέρω νόμου, ορίζεται : «*Σε κάθε περίπτωση που διαπιστώνεται από το φορολογικό έλεγχο ότι προκύπτει διαφοροποίηση της φορολογικής οφειλής του φορολογούμενου σε σχέση με τις δηλώσεις που έχει υποβάλλει, η φορολογική Διοίκηση πριν τη σύνταξη της οικείας έκθεσης ελέγχου και της έκδοσης της οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου επιδίδει στον υπόχρεο προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό του φόρου μαζί με το σχετικό σημείωμα διαπιστώσεων με τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου στο οποίο θα αναφέρεται η φορολογική οφειλή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου αυτού καθώς και οποιοδήποτε σχετικό στοιχείο αιτιολογεί τη διαφοροποίηση της αμέσως ως άνω οφειλής σε σχέση με την φορολογική οφειλή με βάση τη δήλωση. Με το σημείωμα αυτό θα καλείται ο φορολογούμενος να διατυπώσει τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό του φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την επίδοσή του. Ο προσωρινός διορθωτικός προσδιορισμός του φόρου, το σημείωμα διαπιστώσεων καθώς και το ότι λήφθηκαν υπόψη οι απόψεις του*

φορολογούμενου στην περίπτωση που αυτές παρασχέθηκαν ή ενδεχόμενη μη ανταπόκριση του θα αναφέρονται στη σχετική έκθεση ελέγχου με βάση την οποία θα εκδίδεται η οριστική πράξη προσδιορισμού του φόρου. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου και κοινοποιείται στον φορολογούμενο μαζί με την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, με τη με αριθ. **ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014** εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος - πρόστιμο - τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».

Επειδή, η Φορολογική Διοίκηση γνωστοποίησε εγγράφως στον προσφεύγοντα , τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου με το υπ' αριθμ. /19-09-2022 Σημείωμα Διαπιστώσεων και τους συνημμένους προσωρινούς διορθωτικούς προσδιορισμούς φόρων, φορολογικών ετών 2016 και 2017, με κλήση του να διατυπώσει τις απόψεις του, εντός είκοσι (20) ημερών από την παραλαβή αυτών.

Επειδή, ο προσφεύγων έκανε χρήση του δικαιώματός του και υπέβαλε στην φορολογική αρχή, το με αρ. πρωτ. /12-10-2022 Σημείωμα Αντιρρήσεων, άρθρων 28 παρ. 1 και 37 του Κ.Φ.Δ., το οποίο ρητά αναφέρεται στην έκθεση ελέγχου, καθώς επίσης ότι ο έλεγχος το εξέτασε, το έλαβε υπ' όψη του και αντέκρουσε τους προβαλλόμενους σε αυτό ισχυρισμούς (κεφάλαιο υπό στοιχείο «6.1.3 Κρίση του ελέγχου επί των απόψεων του ελεγχόμενου» έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος).

Επειδή, το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης δεν εξαρτάται ούτε σχετίζεται με την αποδοχή ή μη των θέσεων-απόψεων του προσφεύγοντα.

Ως εκ τούτου, ο υπό κρίση λόγος που εδράζεται στην έλλειψη διοικητικής ακρόασης τυγχάνει απορριπτέος ως αλυσιτελής και παρελκυστικά προβαλλόμενος.

Αναφορικά με τον τρίτο ισχυρισμό

Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013(Κ.Φ.Ε.). «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, στην παράγραφο 4 του άρθρου 29 του Ν 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι: «Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή, στο άρθρο 39 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, περαιτέρω, με την ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικά με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

«Β Προσαύξηση Περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.
2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.
3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

6. Για την δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας μέσω διάθεσης περιουσιακών στοιχείων ή μέσω απόκτησης εισοδημάτων που στο παρελθόν δεν υπήρχε η υποχρέωση της αναγραφής τους στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, είτε γιατί ήταν αφορολόγητα είτε γιατί φορολογούνταν με ειδικό τρόπο (πχ. τόκοι, πώληση εισηγμένων μετοχών), πρέπει να αποδεικνύονται με τα κατάλληλα νόμιμα δικαιολογητικά.

7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.).

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται

μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.

10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994».

Επειδή, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: «2. Γενικά, επισημαίνεται ότι **πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου. Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους**

ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.»

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. **884/2016** απόφαση του Σ.τ.Ε. (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. Σ.τ.Ε. 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ..]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν

προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή περαιτέρω, στο **άρθρο 65 του Κ.Φ.Δ.** ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή με τις διατάξεις του **Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.)**, στο **άρθρο 3** ορίζεται ότι: «1. Ο φορολογούμενος που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, ήτοι το παγκόσμιο εισόδημά του που αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος».

Επειδή, ακολούθως, «**Δάνειο** είναι η σύμβαση, κατά την οποία ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει στον άλλο συμβαλλόμενο (οφειλέτη) κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, ο δε οφειλέτης υποχρεούται να επιστρέψει στον δανειστή πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (άρθρο 806 Α.Κ.).

2. Αντικείμενο του δανείου μπορεί να είναι χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, των οποίων η κυριότητα μεταβιβάστηκε στον οφειλέτη (Εφ. Αιγ. 76/1980, Α.Π. 660/1979). Το αντικείμενο του δανείου πρέπει να έχει οικονομική αξία. Δεν είναι απαραίτητο το πράγμα να είναι αναλωτό (Ειρ. Αργ. 1581/1969), ούτε ενδιαφέρει ο σκοπός, για τον οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί το δάνεισμα (Α.Π. 80/1938).

3. Ο σκοπός του δανείου ποικίλλει. Συνήθως, για τον οφειλέτη αποτελεί άρση μιας προσωρινής οικονομικής ανάγκης, ενώ, για τον δανειστή, όταν το δάνειο συμφωνείται έντοκο, αποτελεί μία επωφελή τοποθέτηση κεφαλαίου.

β. Χαρακτηριστικό της σύμβασης δανείου. Η σύμβαση του δανείου παρουσιάζει τα εξής χαρακτηριστικά:

α) Η σύμβαση του δανείου είναι σύμβαση παραδοτική και κατατάσσεται στις λεγόμενες «παραδοτικές» (τε) συμβάσεις, καθόσον, για την κατάρτιση της σύμβασης αυτής δεν αρκεί μόνο συμφωνία των συμβαλλόμενων, αλλά απαιτείται και παράδοση του πράγματος στον οφειλέτη.

β) Η σύμβαση του δανείου είναι σύμβαση άτυπη, δηλαδή, είναι σύμβαση, για την οποία δεν απαιτείται έγγραφος τύπος (Εφ. Θεσ. 407/1980).

γ) Το δάνειο είναι σύμβαση αιτιώδης, με την έννοια, ότι το κύρος του εξαρτάται από την ύπαρξη και τη νομιμότητα της αιτίας, που είναι η πρόθεση δανεισμού (Φορ. Πρωτ. Ρόδου 6/1966).

δ) Το δάνειο είναι σύμβαση ενοχική και υποσχετική. Με αυτή ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει την κυριότητα αντικαταστατών πραγμάτων στον άλλο (οφειλέτη), για την απόδοση άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας.

ε) Το δάνειο είναι σύμβαση διαρκής.

στ) Το δάνειο είναι σύμβαση συναινετική, επειδή, για την κατάρτιση αυτού αρκεί η συμφωνία των μερών, η δε, μεταβίβαση αυτού γίνεται στα πλαίσια της ήδη καταρτισμένης σύμβασης.

ζ) Το δάνειο είναι σύμβαση αυστηρά ετεροβαρής, καθόσον γεννά υποχρέωση μόνο, για τον οφειλέτη και δη, για απόδοση άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (Α.Π. 569/1958, Εφ. Αθ. 161/1962, 419/1970). Τούτο ισχύει στην περίπτωση, που το δάνειο είναι άτοκο. Εάν, όμως, το δάνειο είναι έντοκο, τότε η σύμβαση του δανείου, είναι σύμβαση αμφοτεροβαρής, του τόκου επέχοντος θέση ανταλλάγματος (αντιπαροχής).

η) Το δάνειο, και ειδικότερα το χρηματικό δάνειο, είναι πάντοτε πιστωτική σύμβαση (Φορ. Πρ. Ροδ. 6/1966).

γ. Προϋποθέσεις σύστασης δανείου. Για τη σύσταση του δανείου απαιτείται να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) Συμφωνία δανειστή και οφειλέτη, σχετικά με την αιτία, για την οποία μεταβιβάζεται η κυριότητα των αντικαταστατών πραγμάτων. Δηλαδή, η μεταβίβαση της κυριότητας να γίνεται επί σκοπώ δανείου και τούτο, γιατί η σύμβαση του δανείου είναι αιτιώδης.....

β) Παράδοση του πράγματος από τον δανειστή στον οφειλέτη. Δηλαδή, παράδοση και μεταβίβαση της κυριότητας των πραγμάτων στον οφειλέτη (Α.Π. 1079/1973) και τούτο, γιατί η σύμβαση του δανείου κατατάσσεται στις λεγόμενες «παραδοτικές» (τε) συμβάσεις. Από την παράδοση του πράγματος στον οφειλέτη καταρτίζεται το δάνειο και από τότε γεννάται η υποχρέωση του οφειλέτη, για απόδοση άλλων πραγμάτων της ίδιας

ποσότητας και ποιότητας. Από και δια της παραδόσεως του δανείσματος στον οφειλέτη το δάνειο λέγεται παραδοτικό δάνειο είτε καταρτιζόμενο δάνειο....

γ) Απόδοση του πράγματος από τον οφειλέτη στον δανειστή. Δηλαδή, απόδοση από τον οφειλέτη στον δανειστή άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (Α.Π. 569/1978, Εφ. Αθ. 161/1962, 419/1970). Σημειώνεται, ότι δεν αλλοιώνει τη σύμβαση του δανείου η πρόσθετη συμφωνία (παρεπόμενη συμφωνία) των συμβαλλόμενων, όπως τα δανεισθέντα αποδοθούν σε πράγματα άλλης ποιότητας, με την προϋπόθεση, ότι κατά τη βούληση των μερών, επιφυλάχθηκε υπέρ του οφειλέτη η διαζευκτική αυτή ευχέρεια....

• Εφόσον πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, υπάρχει δάνειο κατά την έννοια του άρθρου 806 του Αστικού Κώδικα, έστω και αν η σύμβαση δεν χαρακτηρίστηκε ως δάνειο από τα συμβαλλόμενα μέρη (Α.Π. 137/1968, Εφ. Αθ. 2447/1962)(ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Θ. ΡΕΠΠΑ Τ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ- ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ- ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΤΕΛΩΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ- ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΔΟΣΗ- ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ ΑΘΗΝΑ - ΚΟΜΟΤΗΝΗ 2007 σελ 178-180).

Επειδή, με τις διατάξεις της ΠΟΛ. 1033/2013, ορίζεται μεταξύ άλλων (παράγραφος 16 -Κάλυψη του εμβάσματος με χρηματικά ποσά που προέρχονται από λήψη δανείων) ότι, δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία (π.χ. κίνηση λογ/σμών, οποιοδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο που απέκτησε βεβαία χρονολογία πριν την ημερομηνία του εμβάσματος) γίνονται δεκτά, εφόσον από τα παραπάνω έγγραφα αποδεικνύεται ότι έχουν ληφθεί πριν την πραγματοποίηση του εμβάσματος, έστω και αν υποβληθεί εκπρόθεσμα η οικεία δήλωση (δανείου).

Επειδή , διαπιστώθηκαν κινήσεις/πιστώσεις, ποσών 2.500,00€ και 2.000,00€, στις/...../2016 και/...../2016, αντίστοιχα, ήτοι συνολικού ύψους 4.500,00€, στον κοινό τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντα, με συνδικαιούχο τη σύζυγό του, της τράπεζας Πειραιώς υπ' αριθμ. GR....., από την «.....», που αποτυπώθηκαν με το λεκτικό «κατάθεση επιταγής», συναλλαγές που από τη φύση τους συνιστούν πρωτογενείς καταθέσεις.

Επειδή, ο προσφεύγων επικαλέστηκε ότι οι εν λόγω πιστώσεις/καταθέσεις στον προαναφερόμενο λογαριασμό, αφορούν λήψη δύο (2) δανείων, από την «.....», το φορολογικό έτος 2016, συνολικού ποσού 4.500,00€, δίχως να αποδεικνύονται, με έγγραφα στοιχεία που να φέρουν βέβαιη χρονολογία, προκειμένου να πληρούνται οι προϋποθέσεις σύστασης των συμβάσεων δανείων και η απόδοση-επιστροφή των δανεισθέντων ποσών από τον προσφεύγοντα-οφειλέτη στην δανειστριά «.....», καθώς επίσης να έχουν υποβληθεί οι οικείες δηλώσεις (δανείων).

Κατά συνέπεια, ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντα, για εσφαλμένη απόρριψη αιτιολογημένων πιστώσεων όσον αφορά τις επώνυμες καταθέσεις συγγενικού προσώπου, **απορρίπτεται ως αναιτιολόγητος και αναπόδεικτος.**

Επειδή, ακολούθως, διαπιστώθηκαν πιστώσεις ποσών 480,00€, 430,00€ και 420,00€, στις/...../2016, η πρώτη και/...../2017, οι επόμενες, από «.....» και «.....», στους κοινούς λογαριασμούς της τράπεζας Πειραιώς του προσφεύγοντα, υπ' αριθμ. GR....., οι δύο (2) πρώτες και στον λογαριασμό GR, η τελευταία, με συνδικαιούχο τη σύζυγό του, που αποτυπώθηκαν με τον χαρακτηρισμό «μεταφορά από λογαριασμό τρίτου» και «κατάθεση μετρητών», αντίστοιχα, συναλλαγές που από τη φύση τους συνιστούν πρωτογενείς καταθέσεις.

Επειδή, ο προσφεύγων προέβαλε την αιτιολογία ότι, οι εν λόγω πιστώσεις στους προαναφερόμενους λογαριασμούς, τα φορολογικά έτη 2016 και 2017, αφορούν καταθέσεις χρημάτων από τρίτους-ιδιώτες, προερχόμενες από πώληση προσωπικών του αντικειμένων (όργανα γυμναστικής και είδη άθλησης), που περιήλθαν στην κυριότητά του με **αυτοπαράδοση**, λόγω διακοπής της δραστηριότητάς του «εκμετάλλευση γυμναστηρίου», το έτος 2001, ήτοι **προ δέκα πέντε (15) και δέκα έξι (16) ετών**, αντίστοιχα, από το έτος διάθεσης αυτών.

Επειδή, δεν προσκομίσθηκε κανένα στοιχείο, από το οποίο να προκύπτει το είδος των αγαθών (όργανα γυμναστικής και είδη άθλησης) που διατέθηκαν, ο χρόνος, ο τρόπος και τα εκδοθέντα φορολογικά στοιχεία αξίας απόκτησης αυτών, προκειμένου να αποδειχθούν πλήρως οι φερόμενες ως άνω συναλλαγές της (απόκτησης και διάθεσης περιουσιακών στοιχείων).

Επειδή, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος σχετικά με το λόγο και την αιτία των πιστώσεων, σε κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς του, ποσών 480,00€ και 850,00€, κατά τα φορολογικά έτη 2016 και 2017, αντίστοιχα, **είναι γενικοί και αόριστοι.**

Επειδή, εκ των ανωτέρω προκύπτει η πηγή, αλλά **όχι η αιτία** των υπό κρίση πιστώσεων, καθώς επίσης και αν οι καταθέσεις έχουν υπαχθεί νόμιμα σε φορολογία ή έχουν απαλλαχθεί σύμφωνα με ειδικές διατάξεις, ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντα, για εσφαλμένη απόρριψη αιτιολογημένων πιστώσεων όσον αφορά τις επώνυμες καταθέσεις μη συγγενικών προσώπων, **απορρίπτεται ως αναπόδεικτος και αβάσιμος**

Επειδή, περαιτέρω, διαπιστώθηκαν πιστώσεις ποσών 80,00€, 200,00€, 422,00€ και 500,00€, στις/...../2017,/...../2017,/...../2017 και/...../2017, αντίστοιχα, από την οντότητα «.....», στον κοινό λογαριασμό της τράπεζας

Πειραιώς του προσφεύγοντα με τη σύζυγό του, με αριθμό GR....., που αποτυπώθηκαν με το λεκτικό/χαρακτηρισμό «μεταφορά από λογαριασμό τρίτου», συναλλαγές που από τη φύση τους συνιστούν πρωτογενείς καταθέσεις.

Επειδή, ο προσφεύγων επικαλέστηκε ότι οι εν λόγω πιστώσεις στον προαναφερόμενο κοινό του λογαριασμό, μετά της συζύγου του, κατά το φορολογικό έτος 2017, αφορούν καταθέσεις χρημάτων από την προσωπική εταιρεία «.....», στην οποία η σύζυγός του είναι διαχειρίστρια και νόμιμος εκπρόσωπος αυτής, προκειμένου να εξοφλήσει προσωπικές της υποχρεώσεις (εισφορές σε ασφαλιστικό φορέα).

Επειδή, δεν προσκομίσθηκε κανένα στοιχείο, από το οποίο να αποδεικνύεται η διευθέτηση των ασφαλιστικών εισφορών της συνδικαιούχου συζύγου του «.....», νόμιμου εκπροσώπου της προσωπικής εταιρείας, στον κοινό τους λογαριασμό του πιστωτικού ιδρύματος, κατά το κρινόμενο φορολογικό έτος.

Κατά συνέπεια, ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντα, για εσφαλμένη απόρριψη αιτιολογημένων πιστώσεων, όσον αφορά τις επώνυμες καταθέσεις συγγενικών και μη προσώπων, στον προαναφερόμενο κοινό τραπεζικό λογαριασμό των συζύγων, συνολικού ποσού 1.202,00€, για το φορολογικό έτος 2017, είναι ατεκμηρίωτος και αόριστος.

Αναφορικά με τους λοιπούς ισχυρισμούς

Επειδή, στο άρθρο 34 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι: «.....Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος».

Επειδή, στο άρθρο 64 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρ. 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999) ορίζεται ότι: « 1.Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να

περιέχεται στο σώμα της πράξης 3. Όταν η πράξη εκδίδεται αυτεπαγγέλτως τα αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώνονται με πρωτοβουλία του αρμόδιου για την έκδοση οργάνου».

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α)ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β)πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων, η αιτιολογία των πράξεων επιβολής προστίμου νομίμως συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, τις διαλαμβανόμενες, δηλαδή, στην έκθεση ελέγχου διαπιστώσεις. Στην απόφαση επιβολής του προστίμου αρκεί να αναφέρονται οι νομικές διατάξεις και τα πραγματικά περιστατικά της παράβασης. Εξάλλου, η αιτιολογία της απόφασης πρέπει μεν να είναι πλήρης και ειδική, δεν απαιτείται όμως να προκύπτει μόνον από το σώμα της, αλλά, συμπληρώνεται και από τα στοιχεία του φακέλου, το δε Δικαστήριο όταν επιλαμβάνεται, κατόπιν άσκησης προσφυγής ουσίας, ελέγχει την ουσιαστική βασιμότητα της επιβολής του προστίμου συμπληρώνοντας την ελλιπή αιτιολογία της απόφασης και δεν άγεται για το λόγο αυτό σε ακύρωση αυτής.

Επειδή, στο ζήτημα των προϋποθέσεων νομιμότητας της διαδικασίας του φορολογικού ελέγχου, έχει κριθεί ότι δεν υφίσταται παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, όταν για την έκδοση της πράξεως επιβολής προστίμου λαμβάνεται υπόψη και η έκθεση ελέγχου, η οποία δεν έχει μεν συνταχθεί από τον υπάλληλο που διενήργησε το σχετικό έλεγχο, αλλά από άλλον υπάλληλο της αρμόδιας για την επιβολή του προστίμου φορολογικής αρχής, εφόσον πάντως η έκθεση αυτή στηρίζεται στις διαπιστώσεις του διενεργήσαντος τον έλεγχο υπαλλήλου (ΣτΕ 2056/1994, Λογιστής 1995, σ. 900 και Δι.Δικ. 1995, 1027).

Επειδή, η αρχή της αναλογικότητας, απορρέουσα από την έννοια και τους θεσμούς του κράτους δικαίου, καθιερώνεται ήδη ρητώς από το Σύνταγμα (άρθρ. 25 παρ. 1) και

σύμφωνα με αυτήν οι επιβαλλόμενοι από τον κοινό νομοθέτη και τη Διοίκηση περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνον οι αναγκαίοι και να συνάπτονται προς τον υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό. Ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διάταξης, τότε μόνο αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος του ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό (ΣΤΕ 3474/2011 Ολ., 990/2004 Ολ.).

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ένα νομοθετικό μέτρο προσκρούει στην αρχή της αναλογικότητας μόνο αν δεν είναι πρόσφορο για την επιδίωξη και επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει ο νόμος, είτε υπερακοντίζει, προφανώς, το σκοπό αυτό (ΣΤΕ 3177/2008, η οποία παραπέμπει στις ΣΤΕ 3882/2007, 1006/2002) και συγχρόνως είναι υπέρμετρα επαχθές σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Επειδή, δεν υφίσταται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η θέσπιση με τις διατάξεις του 2523/97 (σε συνδυασμό πλέον με τις διατάξεις των Ν. 4174/2013 και Ν.4337/15), συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού των προστίμων, στην αποφυγή συμπτωμάτων διαφθοράς και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι οποίοι μπορούν πλέον να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου για κάθε συγκεκριμένη παράβαση, έτσι ώστε να επιβάλλεται για όμοιες περιπτώσεις πρόστιμο της ίδιας βαρύτητας, συναρτώμενο, ευλόγως άλλωστε, με την αξία της οικείας συναλλαγής, ήτοι με μέγεθος αναγκαίως συναφές προς το ύψος της αντίστοιχης φοροδιαφυγής, εξασφαλίζει την ανάγκη διαφάνειας και την σαφήνεια των εις βάρος των παραβατών επιβαλλομένων κυρώσεων.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣΤΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση κατά την έκδοση των διοικητικών πράξεων, δεσμεύεται από το εκάστοτε ισχύον δίκαιο, ενώ κρίσιμο νομικό καθεστώς των διοικητικών πράξεων είναι το ισχύον κατά τον χρόνο εκδόσεως τους, όπως δέχεται το Σ.τ.Ε. Συνεπώς οι

διοικητικές ενέργειες, σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας, πρέπει να είναι σύμφωνες προς τον κανόνα δικαίου που διέπει τη δράση της διοίκησης, όταν αυτός περιγράφει λεπτομερώς τις νόμιμες προϋποθέσεις έκδοσης της πράξης, όταν, δηλαδή, πρόκειται για δέσμια αρμοδιότητα (ΣΤΕ 4674/1998), ενώ πρέπει να βρίσκονται σε αρμονία προς τον κανόνα δικαίου, όταν αυτός καθορίζει κατά τρόπο ευρύτερο ή στενότερο το πλαίσιο μέσα στο οποίο η ενέργεια μπορεί να γίνει, δηλαδή όταν η αρμοδιότητα της διοίκησης ασκείται κατά διακριτική ευχέρεια.

Επειδή, σύμφωνα με τη θεωρία, η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου προς τη Διοίκηση προστατεύει την εύλογη πεποίθηση του μέσου, καλόπιστου και εχέφρονα διοικούμενου ότι μια συγκεκριμένη κατάσταση ευμενής για τον ίδιο, που έχει δημιουργηθεί είτε από θεσμικό πλαίσιο είτε από διοικητική πρακτική συνεχή, ομοιόμορφη και με χρονική διάρκεια, δεν πρόκειται να μεταβληθεί ή αν μεταβληθεί θα ληφθεί υπόψη η βλάβη που ο διοικούμενος θα υποστεί.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία, ζήτημα παραβίασης της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου προς τη Διοίκηση γεννάται, εφόσον με θετική ενέργεια της δημιουργείται στον διοικούμενο η σταθερή κι εύλογη πεποίθηση ότι ορισμένη συμπεριφορά του είναι νόμιμη, δεν αρκεί δε για τη δημιουργία της πεποιθήσεως αυτής μόνη η αδράνεια της Διοίκησης να επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις ή άλλα μέτρα σε βάρος του διοικούμενου (ΣΤΕ 2674/2013, 1608/2004).

Επειδή, η αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης επιβάλλει πράγματι στα διοικητικά όργανα να ασκούν τις αρμοδιότητές τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές, τούτο, ωστόσο, δε σημαίνει ότι η αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης μπορεί να εξελιχθεί σε τροχοπέδη για την εφαρμογή της νομιμότητας εκ μέρους των οργάνων της Διοίκησης. Η τελευταία δε, επιτάσσει την έκδοση καταλογιστικών πράξεων ή πράξεων επιβολής προστίμων σε βάρος του φορολογουμένου, όταν από τον γενόμενο σε βάρος του έλεγχο διαγνώσθηκαν αντικειμενικά στοιχεία που στοιχειοθετούν το πραγματικό ορισμένης φορολογικής παράβασης ή τη μη απαλλαγής του από φόρο με βάση συγκεκριμένες διατάξεις νόμων. Επίσης, δεν παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη διότι με την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων η διοίκηση εφάρμοσε καλόπιστα το πνεύμα και το γράμμα του νόμου χωρίς να εκμεταλλευτεί μία κατάσταση στην οποία ο διοικούμενος είχε περιέλθει λόγω πλάνης, απάτης ή απειλής και

χωρίς να αίρει εκ των υστέρων, αιφνιδίως ή χωρίς προειδοποίηση, κίνητρα που προέβλεψε οποιοσδήποτε νόμος.

Επειδή, η αρχή της χρηστής διοίκησης συνδέεται στενά με την αρχή της βεβαιότητας του φόρου και ειδικότερα με τον σκοπό που επιδιώκει η τελευταία, την δημιουργία δηλ. κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογούμενου και της φορολογικής αρχής. Όμως, η αυστηρή εφαρμογή της αρχής της νομιμότητας του φόρου, επιβάλλει την βεβαίωση, ακόμη και αναδρομικά των φορολογικών υποχρεώσεων του πολίτη, εφόσον βέβαια το δικαίωμα του Δημοσίου προς επιβολή του φόρου δεν έχει παραγραφεί. Ειδικότερα, ενόψει της δέσμιας αρμοδιότητας της φορολογικής διοίκησης σε σχέση με την εκτέλεση των φορολογικών νόμων, η φορολογούσα αρχή οφείλει να εφαρμόζει τους ισχύοντες φορολογικούς νόμους και συνεπώς εφόσον ο φορολογικός νόμος σύμφωνα με νεότερη ερμηνεία επιβάλλει ορισμένη υποχρέωση στο άτομο, υποχρεούται να προβεί στην έκδοση σχετικής καταλογιστικής πράξης. (βλ. Κωνσταντίνος Δ. Φινοκαλιώτης, *Φορολογικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, σελ. 151-153).

Επειδή οι εκθέσεις ελέγχου, επί των οποίων εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να περιέχουν πληροφορίες, διαπιστώσεις, συγκρίσεις και κρίσεις, που να διέπονται από αντικειμενικότητα, ακρίβεια και πληρότητα, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Π.Δ. 16/1989 (έκθεση ελέγχου). Τα πορίσματα δε πρέπει να διατυπώνονται με τρόπο σαφή και αιτιολογημένο.

Επειδή, στο άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΟΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΩΝ ΕΤΩΝ ΣΕ ΜΕΤΡΗΤΑ (ΑΝΑΛΩΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ)

Επειδή, στο άρθρο 34 του Ν. 4172/13 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι: «1. Η διαφορά που προκύπτει μεταξύ του τεκμαρτού και του συνολικού εισοδήματος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 30, η οποία προστίθεται στο φορολογητέο εισόδημα, προσδιορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση κατά το ίδιο φορολογικό έτος σύμφωνα με τα οριζόμενα στις

επόμενες παραγράφους και φορολογείται: α) σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 15 εφόσον ο φορολογούμενος έχει εισόδημα μόνο από μισθωτή εργασία ή/και συντάξεις ή εφόσον το μεγαλύτερο μέρος των εισοδημάτων του προκύπτει από μισθωτή εργασία και συντάξεις ή δεν υπάρχει εισόδημα από καμία κατηγορία ή έχει εισόδημα μόνο από κεφάλαιο ή/και από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου και το τεκμαρτό του εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των εννιά χιλιάδων πεντακοσίων (9.500) ευρώ ή β) 2. Η Φορολογική Διοίκηση κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία...»

Επειδή, ο σχηματισμός του μη αναλωθέντος κεφαλαίου, συνίσταται σε έναν τεκμαρτό τρόπο δημιουργίας κεφαλαίου, που προσδιορίζεται με διαφορετικό τρόπο, ανάλογα με τις χρήσεις που αφορά, κατ' εφαρμογή της εκάστοτε ισχύουσας φορολογικής νομοθεσίας, και αποτελεί ένδειξη διαθέσιμου κεφαλαίου, για την επαλήθευση του οποίου απαιτείται η επίκληση και προσκόμιση λοιπών στοιχείων, όπως, ενδεικτικώς, κινήσεων τραπεζικών λογαριασμών και μεταβολών περιουσιακής κατάστασης.

Επειδή, όπως προκύπτει από την έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, η φορολογική αρχή λαμβάνοντας υπόψη τις υποβληθείσες κοινές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (Ε1) του προσφεύγοντος και της συζύγου του, οικονομικών ετών 2009 έως 2014 (εισοδήματα από 1-1-2008 έως 31-12-2013) και φορολογικών ετών 2014 και 2015 (εισοδήματα από 1-1-2014 έως 31-12-2015), προσδιόρισε διαθέσιμο οικογενειακό εισόδημα σε μετρητά εκτός τραπεζικού συστήματος, την 31/12/2015, ως ακολούθως:

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΝΑΛΩΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Ανά έτος αναλύεται παρακάτω κάθε εγγραφή του πίνακα σχηματισμού ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών.

2008

Εισόδημα «.....»: 16.298,36€

Εισόδημα «.....»: 12.895,84 + 2.636,13 = 15.531,97€

Αφορολόγητο εισόδημα: 13.865,00 + 13.865,00 = 27.730,00€

Τεκμαρτές δαπάνες ζεύγους: 2.900,00€.

Πραγματικές δαπάνες:

Ενοίκιο επιχείρησης συζύγου : 12.046,38€

Ενοίκιο επιχείρησης συζύγου: 12.046,38€

Ιατρικές δαπάνες: 190,00 + 30,00 = 220,00€

Ασφαλιστικές εισφορές: 3.467,40€

Δίδακτρα για τέκνα: 871,50 + 479,50 = 1.351,00€

2009

Εισόδημα: 21.269,60 + 14.928,36 + 3.171,05 = 39.369,01€

Αφορολόγητο εισόδημα: 2.536,83 + 500 = 3.036,83€

Τεκμαρτές δαπάνες ζεύγους: 2.900,00€

Πραγματικές δαπάνες:

Ενοίκιο επιχείρησης συζύγου: 12.509,64€

Ενοίκιο επιχείρησης συζύγου: 12.509,64€

Δαπάνη παροχής υπηρεσιών: 114,70€

Ιατρικές δαπάνες: 105,00€

Ασφαλιστικές εισφορές: 3.657,02€

Δίδακτρα για τέκνα: 1.090,50 + 613,00 = 1.703,50€

Αναλογούν φόρος εισοδήματος (υπολογίζεται και αυτός στις πραγματικές δαπάνες):
1.192,31€

Τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων: $2.478,06 + 2.478,06 = 4.956,12€$

2010

Εισόδημα: $19.695,43+18.555,13+2.410,12 = 40.660,68€$

Αφορολόγητο εισόδημα: 1.298,09€

Από το 2010 και μετά λαμβάνονται υπόψη μόνο οι τεκμαρτές δαπάνες και όχι οι πραγματικές δαπάνες.

Τεκμαρτές δαπάνες:

Τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων: $2.478,06+12.970,88+4.189,11 = 19.638,05€$

Ακίνητο: 92 τ.μ. η σύζυγος . Αντικειμενική δαπάνη 3.000€

Οχήματα:

-«.....». 1998 κυβικών με πλήρη κυριότητα εξ ημισίας στους 2 συζύγους, ήτοι αντικειμενική δαπάνη 2.700€ έκαστος.

-«.....» 1242 κυβικών κυριότητας του «.....», αντικειμενική δαπάνη 1.500,00€.

Οικογενειακό τεκμήριο 5.000€.

2011

Εισόδημα: $18.480,04+5.164,05 = 23.644,09€$

Αφορολόγητο εισόδημα: 4.131,25€

Τεκμαρτές δαπάνες:

Τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων: $10.485,06+3.862,16 = 14.347,22€$

Ακίνητο: 92 τ.μ. η σύζυγος . Αντικειμενική δαπάνη 3.980,00€

Δευτερεύουσα: 28 τ.μ. και βοηθητικοί χώροι 2 τμ. Αντικειμενική δαπάνη 600,00€

Οχήματα:

-«.....» 1998 κυβικών με πλήρη κυριότητα εξ ημισίας στους 2 συζύγους, ήτοι αντικειμενική δαπάνη 4.400€ έκαστος.

-«.....»1242 κυβικών κυριότητας του «.....», αντικειμενική δαπάνη 2.000,00€.

Οικογενειακό τεκμήριο 5.000€

2012

Εισόδημα: $17.917,56+3.651,97= 21.569,53€$

Αφορολόγητο εισόδημα: 2.921,58€

Τεκμαρτές δαπάνες:

Τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων: $10.482,69+3.518,83 = 14.001,52€$

Ακίνητο: 92 τ.μ. η σύζυγος. Αντικειμενική δαπάνη 3.980,00€

Δευτερεύουσα: 126 τ.μ. και βοηθητικοί χώροι 63 τμ. Αντικειμενική δαπάνη 4.490,00€

Οχήματα:

-«.....»1242 κυβικών κυριότητας του«.....», αντικειμενική δαπάνη 2.000,00€.

Οικογενειακό τεκμήριο 5.000€

2013

Εισόδημα: $17.091,98+91,31+0,07= 17.183,36€$

Αφορολόγητο εισόδημα: $320,04+7.032,66 = 7.352,70€$

Τεκμαρτές δαπάνες:

Τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων: 10.471,81€

Ακίνητο: 92 τ.μ. η σύζυγος . αντικειμενική δαπάνη 3.980,00€

Δευτερεύουσα: 126 τ.μ. και βοηθητικοί χώροι 63 τμ. Αντικειμενική δαπάνη 1.122,50€

Οχήματα:

-«.....» κυβικών κυριότητας του «.....», αντικειμενική δαπάνη 2.000,00€.

Οικογενειακό τεκμήριο 5.000€.

2014

Εισόδημα: $16.930,58+191,35+0,05 =17.121,98€$

Αφορολόγητο εισόδημα: 80,01€

Τεκμαρτές δαπάνες:

Τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων: 1.081,14+11.507,08 = 12.588,22€

Ακίνητο: 92 τ.μ. η σύζυγος. Αντικειμενική δαπάνη 3.980,00€

Δευτερεύουσα: 126 τ.μ. και βοηθητικοί χώροι 63 τμ. Αντικειμενική δαπάνη 1.122,50€

Σημείωση: στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος δηλώθηκε 23τμ στους βοηθητικούς χώρους. Το ορθό όμως είναι 63 τμ. Επίσης ο μετρητής της ΔΕΗ είναι ο ίδιος που δηλώνεται και τις άλλες χρονιές άρα πρόκειται για το ίδιο ακίνητο.

Οχήματα:

-«.....»1242 κυβικών κυριότητας του«.....»,αντικειμενική δαπάνη 2.000,00€

Οικογενειακό τεκμήριο 5.000€

2015

Εισόδημα: 17.715,85+52,11+0,29= 17.768,25€

Αφορολόγητο εισόδημα: 639,96+100= 739,96€

Τεκμαρτές δαπάνες:

Τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων: 9.731,11€

Ακίνητο: 92 τ.μ. η σύζυγος . αντικειμενική δαπάνη 3.980,00€

Δευτερεύουσα: 126 τ.μ. και βοηθητικοί χώροι 63 τμ. Αντικειμενική δαπάνη 1.122,50€

Σημείωση: στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος δηλώθηκε 26 τμ και 2τμ στους βοηθητικούς χώρους που όμως δεν είναι ορθό. Από τον έλεγχο υπολογίζεται το ορθό.

Επίσης ο μετρητής της ΔΕΗ είναι ο ίδιος που δηλώνεται και τις άλλες χρονιές άρα πρόκειται για το ίδιο ακίνητο.

Οχήματα:

-«.....»1242 κυβικών κυριότητας του «.....», αντικειμενική δαπάνη 2.000,00€.

Οικογενειακό τεκμήριο 5.000€.

Επειδή, ακολούθως, ο προσφεύγων στον προσδιορισμό του σχηματισμού κεφαλαίου του προηγούμενων ετών (2008 έως 2015) επισημαίνει ότι:

Α) Κατά το οικονομικό έτος 2009 (χρήση 2008) και 2010 (χρήση 2009) δεδομένου ότι οι τεκμαρτές δαπάνες του, ενόψει της κατοχής σύμφωνα με τη δήλωσή του δύο (2) Ε.Ι.Χ. αυτοκινήτων ξεπερνούσε τις 2.900 €, που συνιστούσε το όριο για εκείνα τα έτη, το ποσό που πρέπει να εκπεσθεί από το οικογενειακό εισόδημά του, σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 16 και 19 του Κ.Φ.Ε., ανέρχεται ως ακολούθως:

ΧΡΗΣΗ 2008						
ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ						
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΤΟΙΧΕΙΑ Ε.Ι.Χ.	ΦΟΡ/ΜΟΙ ΙΠΠΟΙ	ΜΗΝΕΣ ΚΥΡ/ΤΑΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΝΙΔ/ΣΙΑΣ	ΕΤΟΣ Α' ΚΥΚΛ/ΡΙΑΣ	ΤΕΚΜΗΡΙΟ
«.....»	«.....»	14	11	50	2008	9.395,87
«.....»	«.....»	14	11	50	2008	9.395,87
«.....»	«.....»	9	12	100	2000	6.800,00
					ΣΥΝΟΛΟ	25.591,74
ΧΡΗΣΗ 2009						
ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ						
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΤΟΙΧΕΙΑ Ε.Ι.Χ.	ΦΟΡ/ΜΟΙ ΙΠΠΟΙ	ΜΗΝΕΣ ΚΥΡ/ΤΑΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΥΝΙΔ/ΣΙΑΣ	ΕΤΟΣ Α' ΚΥΚΛ/ΡΙΑΣ	ΤΕΚΜΗΡΙΟ
«.....»	«.....»	14	11	50	2008	10.250
«.....»	«.....»	14	11	50	2008	10.250
«.....»	«.....»	9	12	100	2000	6.800,00
					ΣΥΝΟΛΟ	27.300,00

Ως εκ τούτου, από την κατοχή δύο (2) Ε.Ι.Χ. αυτοκινήτων το 2009 είχε τεκμήριο διαβίωσης 25.591,74€ και συνεπώς υπόλοιπο προς ανάλωση μετά από αφαίρεση του ανωτέρω από τα εισοδήματα του έτους 33.968,59 €. Για το 2010 είχε τεκμήριο διαβίωσης λόγω των Ε.Ι.Χ. 23.300€ (αντί του ορθού 27.300,00€) και σε συνδυασμό με το τεκμήριο δαπάνης ύψους 4.956,12€ (τοκοχρεωλυτική απόσβεση δανείων) προκύπτει συνολικά ποσό για αφαίρεση 32.256,12€ και συνεπώς το υπόλοιπο προς ανάλωση μετά από αφαίρεση του ανωτέρω από τα εισοδήματα του έτους αυτού ήταν 10.149,72€. Άρα από τις δύο χρονιές αυτές απέμεινε προς ανάλωση κεφάλαιο **44.118,31 ευρώ** και όχι μόνο 36.087,08 ευρώ.

Β) Κατά το οικονομικό έτος 2011 (χρήση 2010) όπως προκύπτει από τη φορολογική του δήλωση τα τεκμήρια διαβίωσης και απόκτησης (άρθρου 16 και 17) αθροιζόμενα ήταν **30.348,94€** και ουχί 34.538,05€ όπως εσφαλμένα διαλαμβάνεται στον πίνακα της φορολογικής αρχής. Συνεπώς, το ανωτέρω ποσό πρέπει να αφαιρεθεί από τα εισοδήματα του έτους .

Γ) Κατά το οικονομικό έτος 2012 (χρήση 2011) όπως προκύπτει από τη Φορολογική του δήλωση τα τεκμήρια διαβίωσης και απόκτησης (άρθρου 16 και 17) αθροιζόμενα ήταν **30.865,06€** και ουχί 34.727,22€, όπως εσφαλμένα διαλαμβάνεται στον πίνακα της φορολογικής Διοίκησης. Συνεπώς, το ανωτέρω ποσό πρέπει να αφαιρεθεί από τα εισοδήματα του έτους .

Δ) Κατά το οικονομικό έτος 2013 (χρήση 2012) όπως προκύπτει από τη φορολογική του δήλωση τα τεκμήρια διαβίωσης και απόκτησης αθροιζόμενα ήταν 22.851,11€ και ουχί 23.833,61€ όπως εσφαλμένα διαλαμβάνεται στον πίνακα της φορολογικής αρχής. Συνεπώς, το ανωτέρω ποσό πρέπει να αφαιρεθεί από τα εισοδήματα του έτους .

Ε) Κατά το οικονομικό έτος 2015 (χρήση 2014) όπως προκύπτει από τη φορολογική του δήλωση τα τεκμήρια διαβίωσης και απόκτησης (άρθρου 16 και 17) αθροιζόμενα ήταν **22.749,31€** και ουχί 29.471,52€ όπως εσφαλμένα διαλαμβάνεται στον πίνακα φορολογικής Διοίκησης. Συνεπώς, το ανωτέρω ποσό πρέπει να αφαιρεθεί από τα εισοδήματα του έτους.

Λαμβάνοντας υπ' όψη τα προαναφερθέντα, το υπόλοιπο που διέθετα εις χείρας του σε μετρητά την 01/01/2016 ανερχόταν όχι μόνο σε 30.316,63€ (μη αναλωθέν κεφάλαιο προηγούμενων ετών - σύνολο κεφαλαίου κατατεθειμένο στους τραπεζικούς λογαριασμούς την 01/01/2016 ύψους 8.313,21€) αλλά, λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω Α΄ έως Ε, σε 54.103,84€. Συνεπώς μπορούσε να πραγματοποιήσει πιστώσεις/καταθέσεις μετρητών του ύψους 44.010,00€ όπως έπραξε με χρήματα που κατείχε εις χείρας του εκτός τραπεζικού συστήματος και «περίσσεψε» προς ανάλωση ποσό κεφαλαίου **10.093,84€**.

Το δε επόμενο έτος 2017, αντίθετα από τα συμπεράσματα του ελέγχου, λαμβάνοντας υπ' όψη το υπόλοιπο που διέθετε εις χείρας του σε μετρητά την 01/01/2017, ανερχόταν σε 25.099,23€ (μη αναλωθέν κεφάλαιο προηγούμενων ετών ύψους 74,288,13€ -σύνολο κεφαλαίου κατατεθειμένο στους τραπεζικούς λογαριασμούς ύψους 49.188,90€) μπορούσαν να πραγματοποιήσουν πιστώσεις/καταθέσεις μετρητών του ανωτέρω ύψους. Περαιτέρω, όμως, η σύζυγος του «.....» εκταμίευσε δάνειο ύψους **110.000,00 ευρώ**, το έτος **2005**, από την Alpha Bank, από το οποίο υπάρχουν ακόμη χρηματικά διαθέσιμα τα οποία χρησιμοποιούνε για οικογενειακές τους ανάγκες. Το γεγονός ότι το δάνειο αυτό έπρεπε να χρησιμοποιηθεί μόνο για στεγαστικές ανάγκες, δεν αναιρεί το πραγματικό γεγονός του τρόπου με τον οποίο τελικά αξιοποιήθηκε κατά ένα πολύ μικρό του μέρος. Ενόψει των ανωτέρω το σύνολο των καταθέσεων του καλύπτεται από την ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών σε συνδυασμό για το μικρό υπόλοιπο που απομένει με το δάνειο του 2005.

Επειδή, ο προσφεύγων στους ατομικούς και κοινούς μετά της συζύγου τραπεζικούς τους λογαριασμούς, την 1/1/2016, είχε καταθέσεις/πιστώσεις ποσού **8.313,21€**.

Επειδή, στην υπό εξέταση περίπτωση ο προσφεύγων, για κάλυψη πιστώσεων σε κοινό λογαριασμό τράπεζας Πειραιώς μετά της συζύγου του, ποσού 44.010,00€, το φορολογικό έτος 2016, οι οποίες μεταφέρθηκαν στην εταιρεία «.....», όπου είναι διαχειρίστρια η σύζυγός του, επικαλείται ότι κατείχε μετρητά εκτός τραπεζικού συστήματος, την 31/12/2015, συνολικού ύψους **54.103,84€**.

Επειδή, η φορολογική αρχή στον προσδιορισμό των ρευστών διαθεσίμων εκτός πιστωτικών ιδρυμάτων, την 1/1/2016, υπολόγισε ότι κατείχε ποσό 22.003,42€, επομένως πιστώσεις ύψους 22.006,58€ (44.010,00€ - 22.003,42€ = 22.006,58€), κρίθηκαν ότι αφορούν ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης «.....», για το φορολογικό έτος 2016, καθότι δεν αιτιολογήθηκαν επαρκώς και με σαφήνεια από τον προσφεύγοντα, ούτε απέδειξε ότι, είτε φορολογήθηκαν νομίμως είτε απαλλάχθηκαν της φορολογίας με ειδικές διατάξεις.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση:

α) Η φορολογική αρχή στην διαδικασία προσδιορισμού ρευστών διαθεσίμων εκτός τραπεζικού συστήματος, για τα οικονομικά έτη 2009 και 2010, από τα συνολικά οικογενειακά εισοδήματα των οικείων ετών στην έκθεση ελέγχου αφαίρεσε μεταξύ των άλλων (δαπανών) και την καταβαλλόμενη πραγματική δαπάνη «**ενοίκιο της επιχείρησης της συζύγου**», ποσών **24.092,76€ και 25.019,28€**, η οποία λήφθηκε υπόψη στον προσδιορισμό του φορολογικού αποτελέσματος της οντότητας στην οποία ήταν εταίρος και διαχειρίστρια, τις διαχειριστικές χρήσεις 1.1.-31.12.2008 και 1.1.-31.12.2009, αντίστοιχα, **χωρίς να τεκμηριώνει πλήρως, επαρκώς και με σαφήνεια την κρίση της.**

β) Ο προσφεύγων στην προαναφερόμενη διαδικασία προσδιορισμού διαθεσίμων εις χείρας, για τα ως άνω οικονομικά έτη, από τα συνολικά οικογενειακά εισοδήματα που αποκτήθηκαν, από 1/1/2008 έως 31/12/2009, αφαίρεσε οικογενειακές δαπάνες ποσών 25.591,74€ και 28.256,12€ (αντί του ορθού 32.256,12€, λόγω αθροιστικού λάθους), αντίστοιχα, ήτοι συνολικής αξίας 57.847,86€.

γ) Περαιτέρω, τα συνολικά οικογενειακά φορολογηθέντα και αφορολόγητα με ειδικές διατάξεις εισοδήματά του, των οικονομικών ετών 2009 και 2010, ανέρχονται σε 101.966,17€, οι οικογενειακές του δαπάνες, σε 57.847,86€ και τα ρευστά διαθέσιμα εκτός του τραπεζικού συστήματος, την 31/12/2010, **με βάση την παρούσα απόφαση ανέρχονται σε 44.118,31€ (101.966,17€ - 57.847,86€).**

δ) Η φορολογική Διοίκηση, για τα οικονομικά έτη 2011 έως 2014 και τα φορολογικά έτη 2014 και 2015, προσδιόρισε οικογενειακά φορολογηθέντα και αφορολόγητα με ειδικές διατάξεις εισοδήματα, ποσού **154.471,48€**, πλέον προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων, ύψους 9.593,50€, ήτοι συνολικά εισοδήματα 164.064,98€ και οικογενειακές του τεκμαρτές και αντικειμενικές δαπάνες, κατά περίπτωση, ποσών 34.538,05€, 34.727,22€, 29.471,52€, 22.574,31€, 24.690,72€ και 23.833,61€, ήτοι συνολικού ύψους 169.835,43€ και

ε) Ο προσφεύγων, για τα ως άνω οικονομικά και φορολογικά έτη, επικαλείται και αποδέχθηκε ότι, οι οικογενειακές του δαπάνες, ανέρχονται σε ποσά 30.348,94€, 30.865,06€, 22.851,11€, 22.574,31€, 22.749,31€ και 23.833,61€, ήτοι συνολικού ύψους **153.222,34€**.

Επειδή, οι τεκμαρτές δαπάνες χρησιμοποιούνται για τη διασταύρωση και επαλήθευση των δηλωθέντων εισοδημάτων με σκοπό την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

Επειδή, η φορολογική αρχή στα δηλωθέντα και νομίμως φορολογηθέντα και αφορολόγητα με ειδικές διατάξεις εισοδήματά του, έλαβε υπόψη και την προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων οικονομικών ετών 2012 και 2013 και φορολογικού έτους 2015, ποσών **3.280,05€, 1.970,55€ και 4.342,90€**, αντίστοιχα, ήτοι συνολικού ποσού 9.593,50€, το οποίο δεν αφορά πραγματικό του εισόδημα.

Επειδή η δυνατότητα ύπαρξης ρευστών διαθεσίμων στα χέρια του φορολογούμενου είναι θέμα πραγματικό, το οποίο η φορολογική ελεγκτική υπηρεσία οφείλει να εξετάζει και να εκτιμά με βάση τα στοιχεία που βρίσκονται στη διάθεσή της [πρβλ ΣτΕ 884/2016 (σκέψη 20)].

Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, η ελεγκτική αρχή προκειμένου να θεμελιώσει την κρίση της, με την κατά τον νόμο σαφή και επαρκή αιτιολογία της, δεν διενήργησε επαρκείς ελεγκτικές επαληθεύσεις, όσον αφορά τον υπολογισμό του πραγματικού διαθέσιμου κεφαλαίου προηγούμενων ετών εκτός πιστωτικών ιδρυμάτων, την 1-1-2016, καθότι δεν αφαίρεσε τα πραγματικά αναλωθέντα ποσά για αγορές και δαπάνες με μετρητά, από τα πραγματικά εισοδήματά των που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από τον φόρο.

Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, με την παρούσα απόφαση προσδιορίζονται μετρητά εκτός πιστωτικών ιδρυμάτων, την 01-01-2016, για τον προσφεύγοντα, ως ακολούθως:

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΣΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	ΠΟΣΟ €		
Καταθέσεις προσφεύγοντα, το φορολογικό έτος 2016, που μεταφέρθηκαν στην εταιρεία «.....»			44.010,00
Υπόλοιπο εις χείρας 31-12-2009		44.118,31	
Εισοδήματα πραγματικά δηλωθέντα ετών 2010-2015	154.471,48		
Μείον: Δαπάνες οικογενειακές ετών 2010-2015	153.222,34		
Υπόλοιπο εις χείρας 1-1-2010/31-12-2015		1.249,14	
Συνολικά διαθέσιμο κεφάλαιο, την 1-1-2016, εκτός πιστωτικών ιδρυμάτων		45.367,45	
Μείον: Καταθέσεις την 1-1-2016 σε Τράπεζες		(8.313,21)	
Χρηματικά διαθέσιμα εκτός τραπεζικού συστήματος με δυνατότητα κατάθεσης αυτών, την 1-1-2016			37.054,24
Μη αιτιολογημένες πιστώσεις που μεταφέρθηκαν στην εταιρεία «.....», το φορολογικό έτος 2016, βάσει παρούσας απόφασης			6.955,76

Επειδή, στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 32 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι: «2. Η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν τυχόν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική δήλωση ή κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση. 3. Εάν η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίσει το φόρο ολικά ή μερικά με βάση στοιχεία διαφορετικά από αυτά που περιέχονται σε φορολογική δήλωση του φορολογούμενου, οφείλει να αναφέρει ειδικά τα στοιχεία αυτά στα οποία βασίστηκε ο προσδιορισμός του φόρου».

Κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας γίνεται εν μέρει αποδεκτός και οι μη αιτιολογημένες πιστώσεις στον κοινό τραπεζικό λογαριασμό του, που μεταφέρθηκαν στην εταιρεία «.....», για το φορολογικό έτος 2016, ανέρχονται στο ποσό των **6.955,76€**, το οποίο προστίθεται στα ακαθάριστα έσοδα της οντότητας, στην οποία είναι διαχειρίστρια η σύζυγός του, το οικείο έτος.

Ως προς τις πιστώσεις σε εταιρεία «.....», το φορολογικό έτος 2017

Επειδή, με την ΠΟΛ. 1094/1989 «Προσδιορισμός, της φορολογητέας ύλης με βάση τις δαπάνες» διευκρινίσθηκε 'ότι: «Δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Εξυπακούεται ότι αυτά τα δάνεια δεν πρέπει να είχαν ληφθεί για άλλο σκοπό π.χ. βιοτεχνικά δάνεια ή δάνειο για αγορά περιουσιακού στοιχείου που η αντίστοιχη δαπάνη του δεν αποτελεί τεκμήριο που θέλει, να καλύψει ο φορολογούμενος.

Επειδή, ο προσφεύγων επικαλείται ότι, η σύζυγος του «.....» **εκταμίευσε στεγαστικό δάνειο ύψους 110.000,00 ευρώ, το έτος 2005**, από την Alpha Bank και μέρος αυτού που δεν κάλυψε τον σκοπό για τον οποίο είχε ληφθεί, χρησιμοποιήθηκε για οικογενειακές τους ανάγκες, κατά συνέπεια το ποσό του μη αναλωθέντος στεγαστικού δανείου, πρέπει να καλύψει τις καταθέσεις τους σε κοινό τραπεζικό τους λογαριασμό.

Επειδή, ο προσφεύγων επικαλείται γενικά, ατεκμηρίωτα και αόριστα ότι, ένα εναπομείναν ποσό του ληφθέντος στεγαστικού δανείου από την σύζυγό του, το έτος 2005, χρησιμοποιήθηκε για κάλυψη οικογενειακών τους αναγκών, το φορολογικό έτος 2017, ήτοι μετά πάροδο δώδεκα (12) ετών, τα οποία δεν είναι συνεχόμενα και χωρίς να αποδεικνύει με στοιχεία ποιο ήταν το ακριβές ποσό του στεγαστικού δανείου που χρησιμοποιήθηκε για κάλυψη δαπανών των και για ποιες εξ αυτών.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντα, για εσφαλμένο τρόπο υπολογισμού της ανάλωσης κεφαλαίου έτους 2017, λόγω λήψης στεγαστικού δανείου, το έτος 2005, ποσού 110.000,00€, **απορρίπτεται ως αναπιολόγητος και αβάσιμος.**

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, η φορολογική Διοίκηση:

α) Προσδιόρισε, για το φορολογικό έτος 2016, τα οικογενειακά φορολογηθέντα και αφορολόγητα με ειδικές διατάξεις εισοδήματα του προσφεύγοντα, σε ποσά 18.417,45€ και 67.534,64€, αντίστοιχα, ήτοι συνολικά οικογενειακά εισοδήματά του 85.952,09€,

β) Υπολόγισε, για το οικείο έτος οικογενειακές του δαπάνες, ύψους 21.757,80€.

γ) Διαπίστωσε ότι, στους ατομικούς και κοινούς μετά της συζύγου του τραπεζικούς λογαριασμούς, την 1/1/2017, είχε καταθέσεις/πιστώσεις, ποσού 49.188,90€ και

δ) Διακρίβωσε ότι, το φορολογικό έτος 2017, καταθέσεις ύψους 39.118,35€, από κοινό λογαριασμό τράπεζας Πειραιώς μετά της συζύγου του, μεταφέρθηκαν στην εταιρεία «.....», όπου είναι εταίρος και διαχειρίστρια η τελευταία.

Επειδή ο προσφεύγων επικαλείται ότι, την 1/1/2017, είχε μετρητά εκτός τραπεζικού συστήματος 25.099,23€, ως ακολούθως:

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ 1/1/2017	ΠΟΣΟ €	
Υπόλοιπο εις χείρας 1-1-2016		10.093,84
Εισοδήματα φορολογηθέντα έτους 2016	18.417,45	
Πλέον: Αφορολόγητα εισοδήματα έτους 2016	67.534,64	
Σύνολο	85.952,09	
Μείον: Δαπάνες οικογενειακές έτους 2016	(21.757,80)	
Υπόλοιπο εις χείρας 1-1-2017		64.194,29
Συνολικά διαθέσιμο κεφάλαιο, την 1-1-2017, εκτός πιστωτικών ιδρυμάτων		74.288,13
Μείον: Καταθέσεις την 1-1-2017 σε Τράπεζες		(49.188,90)

Χρηματικά διαθέσιμα εκτός τραπεζικού συστήματος με δυνατότητα κατάθεσης αυτών, την 1-1-2017			25.099,23
---	--	--	-----------

Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, με την παρούσα απόφαση προσδιορίζονται πιστώσεις μη αιτιολογημένες σε τραπεζικό λογαριασμό της οντότητας «.....», από κοινό λογαριασμό του προσφεύγοντα, το φορολογικό έτος 2017, όπως παρακάτω:

ΜΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΤΟΥΣ 2017	ΠΟΣΟ €		
Μεταφορά ποσών, το έτος 2017, στην εταιρεία «.....»			39.118,35
Υπόλοιπο εις χείρας 1-1-2016		0,00	
Εισοδήματα φορολογηθέντα έτους 2016	18.417,45		
Πλέον: Αφορολόγητα εισοδήματα έτους 2016	67.534,64		
Σύνολο εισοδημάτων έτους 2016	85.952,09		
Μείον: Δαπάνες οικογενειακές έτους 2016	(21.757,80)		
Συνολικά διαθέσιμο κεφάλαιο, την 1-1-2017, εκτός πιστωτικών ιδρυμάτων		64.194,29	
Μείον: Καταθέσεις την 1-1-2017 σε Τράπεζες		(49.188,90)	
Χρηματικά διαθέσιμα εκτός τραπεζικού συστήματος με δυνατότητα κατάθεσης αυτών, την 1-1-2017			15.005,39
Μη αιτιολογημένες πιστώσεις που μεταφέρθηκαν στην εταιρεία «.....», το φορολογικό έτος 2017, βάσει παρούσας απόφασης			24.112,96

Κατόπιν των ανωτέρω, οι σχετικοί ισχυρισμοί του προσφεύγοντα, για κάλυψη των πιστώσεων, το φορολογικό έτος 2017, σε τραπεζικό λογαριασμό της οντότητας «.....», από κοινό λογαριασμό του προσφεύγοντα, λόγω εσφαλμένου τρόπου υπολογισμού των χρηματικών διαθεσίμων εκτός τραπεζικού συστήματος με δυνατότητα κατάθεσης αυτών, την 1-1-2017, απορρίπτονται ως ατεκμηρίωτοι και αναπόδεικτοι.

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της με ημερομηνίακαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του «.....», με ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, νομού, ήτοι την επικύρωση των αριθμ.,/.....-.....-2022 και/.....-.....-2022 οριστικών πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - Καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

1)Επί της υπ' αριθμ.-.....-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2016.

Φορολογικό έτος 2016	ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΗΛΩΣΗΣ- ΑΠΟΦΑΣΗΣ
----------------------	------------------	------------------	-------------------	---------------------------------

Φορολογητέο εισόδημα	Υπόχρεου	18.417,42	23.397,42	23.397,42	4.980,00
	Συζύγου	0,03	0,03	0,03	0,00
Πιστωτικό ποσό					
Χρεωστικό ποσό		193,89	1.837,29	1.837,29	1.643,40
Πρόστιμο φόρου άρθρου 58 ΚΦΔ			821,70	821,70	821,70
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης		-0,54	204,15	204,15	204,69
Τέλος επιτηδεύματος		650,00	650,00	650,00	0,00
Σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή		843,35	3.513,14	3.513,14	2.669,79

Επί του οφειλόμενου φόρου κ.λ.π. θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.

2)Επί της υπ' αριθμ./.....-.....-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2017.

Φορολογικό έτος 2017		ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΗΛΩΣΗΣ- ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Φορολογητέο εισόδημα	Υπόχρεου	19.000,61	21.052,61	21.052,61	2.052,00
	Συζύγου	0,03	0,03	0,03	0,00
Πιστωτικό ποσό					
Χρεωστικό ποσό		175,35	852,51	852,51	677,16
Προκαταβολή φόρου					
Πρόστιμο φόρου άρθρου 58 ΚΦΔ			338,58	338,58	338,58
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης		-1,84	72,78	72,78	74,62
Τέλος επιτηδεύματος		325,00	325,00	325,00	0,00
Διαφορά συμψηφισμού		18,71	18,71	18,71	0,00
Σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή		479,80	1.570,16	1.570,16	1.090,36

Επί του οφειλόμενου φόρου κ.λ.π. θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η υπάλληλος του Γραφείου
Διοικητικής Υποστήριξης

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
Ο Προϊστάμενος Της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης και Νομικής Υποστήριξης

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.